

49. Hertig Henrik och konungen.

PO, Nyl. III, 117.
(mel. o. text).

Nl, Pojo.¹

Her - tig Hen - rik och ko - nun - gen sut - to till bords.
Sal ut - av mar - mor - ste - nar. Och tal - te så mån - ga
skäm - te - ful - la ord. Det rin - ger i sil - kes - strän - gar.

Pojo.

1. Hertig Henrik och konungen sut - to till bords
— sal utav marmorstenar —
och talte så många skämtefulla ord.
— det ringer i silkessträngar —
2. »Och hör du hertig Henrik, vad jag dig säga må,
skulle jag din syster få till frilla i år?»
3. »Hå, vad nu konungen säger till mig,
hon är ju bara femton år.»
4. »Hå, vad nu hertig Henrik säger till mig,
skaffa mig den, som är fyra eller fem!»
5. Hertig Henrik han rider till sin lilla systers gård,
där möter han henne på farstukvisten stå.
6. »Och hör du nu min syster, vad jag dig säga må,
konungen vill ha dig till frilla i år.»
7. »Och hör du nu min broder och vis mig på råd!»
8. Konungen han rider över en blomstrande grön äng,
där fick han höra klockor i fullande fläng.
9. Konungen han rider uppå kyrkogatan så stor,
så möter han de, som vakat här.
10. Konungen bredd ut sin kappa så blå:
»Släpp ner liket, tag locket utå!»
11. »Vem är nu sjuk heller vem är nu död?»
»Hertig Henriks lilla syster, hon är nu död.»
12. Konungen tager nu henne uppå sitt knä,
där giver han henne gullringarne.
13. »Efter du har funnit på denna goda råd,
— sal utav marmorstenar —
så skall du få bliva min hustru i år.»
— det ringer i silkessträngar —

¹ Orig. tonart C-dur.